

Mezősi Miklós

Édes éden Afrika szívében

Idillikus óda a Ngoro-ngoro kráterbe gurult paradicsomról¹

Yoshitashi Tibemanyának

Előhang

Jöttem a Nílus partjai mellől...
hahogy hazudnék: nem fogsz te rajt'.
Édes éden Afrika szívében;
jártam én ott rézgrádicson:
amit láttam, meg is néztem –
hova lett a Paradicsom?

Hétszer öt nyár múlt azóta,
nagyra megnőtt mind a mancsom.
Istenemre bizony mondom:
azt sem tudom, hol a kulcsom –
zárva lellek, Paradicsom.

Hajnalpír az édes orcád,
a tudomány mosolyog rád:
zeng a Múzsza, szépen zeng ott,
itt-ott Wolferl² keze játszik,
hangja messze elhallatszik.
Nem rideg ez, csöpp matézis
akad benne csakazértis.

1

Afrika szíve ég a napmelegbe'.
Dermesztő hüllő ha mar: a mérge
kihűti tested, életed kioltja,
e pompás tüzet hamar elhamvasztja.
Csúszik s mászik itt is, ott is az ebadta...

¹ Ngoro-ngoro kráter: Nemzeti park Tanzánia északi részén, a kenyai határ közelében.

² Wolfgang Amadeus Mozart nick-je

Az ében földrész közepében,
elhordhatatlan hegy tövében,
Kilimandzsáró ölében,
a szavannán egy tó mellett,
hol flamingók flamencóznak,
minden reggel s este ropnak –
ellett egy thomson-gazella.
Nem is egyet, kettőt ellett;
kopár kőszál kövön hagyta
reményét az istenadta.
(Isten adta – rögtön visszavette,
akkor pedig, mondd meg, minek adta?)

Lent a tóban altatódal –
áll a bál, az álarcosbál.
Hegy tövében vár a kígyó:
alma s anna nászra várnak
(elefánt is dermed arra).

Ott, a végtelen szavannán
e nagy hegytömbnek oldalán
hópárducbőr kullog rajtam.
Éjbe' villog néma szempár;
csikóbőrös kulacsomba
rejtettem én el a szívem.
Itt, ahol az ember néha
ében van és mindig ében,
éhen veszne – vesszek én meg,
hogyha én sem vagyok ében.

2

Látod amott a hegyet, hol a völgyet fák koszorúzzák?
Úgy, ahogy ékes, jóragyogásu beszédet a kellem,
ott egy fát koszorúz meg a tölgyes; a kertben a kígyó
vár rád, mint a szirének, s hogyha te arra vetődöl,
bűn kocog ott elibéd és szerte rőfögve szolid kan
varacskos varkocsokkal várja varját s hollaját.

3

Szélben a fák lehajolnak – a völgy fele tréfa-szirénke,
csáberejével toxikománná tenne a szentem.
Lennék inkább egy jó kis herpesz bárhol!
Horpasz inkább egyszer be horpaszodból,
hogy majd kidüllesztthesd szemed,

mint hogy kígyó gyűrűiben
szétterpeszkedjen szíveden.
E marni kezdő méla szörnyeteg
ha hernyó-pilla illanása leng:
lappang egy pillanatra és lehül..
Megrándul ám a szívizom s leül –
már nem „extra systolé”, mitől felül
s éjjel szívéhez kap, de megkerül.
Ütődött lesz, ki mind hűdötten ült
e földgolyón, ahol nyomor megül
hülyék arcán s nyomul a szarvtalan tulok –
úgy kiült heveny félsz és idült s ragyog,
a holdba sárga ló-acsargás hogy beült,
a szív viharzik, szél hűvösre vált s lehül.
A szív hűdötten áll s lőn torpanása,
fogak csikorgatása, szív lehorgad: ássa
már magát a sírgödörbe gondolatba’.

Utóhang

Hellénül *herpei* „csúszik s mászik”, *herpész*
„hüllőt” jelent, oroszul *cserv* az nyüzge féreg.
Cservjakov! téged hív a jó Csehov, csinovnyikát,
hogy meghalasszon, jaj bizony, a krisztusát!